

vel ingen, der hørte blot de $\frac{3}{4}$ af det ærede Medlems Tale, der ikke fik det Indtryk, at han vilde ende med at sige, at han vilde stemme mod Lovforslaget. Det var i alt Fald til min store Forundring, at han til Slut slog om. Men en Forklaring fik vi ogsaa, og det var, at det for ham i Grunden beroede paa en Trossag. Hans Afstemning er ikke Resultatet af hans egne Overvejelser, men af hans Tro paa en meget æret Kollega, det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (*Birck*: Nej.) Københavns 6te Valgkreds (*Hammerich*). (*Birck*: Ja, ham fra 4de tror jeg ikke paa). Ja, jeg tror heller ikke saa meget paa det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds i denne Sag som paa det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds, det skal jeg gerne indrømme.

Jeg kan i det væsentligste slutte mig til det, der er udtalt af det ærede Medlem for Horsens Landkreds (*P. T. Nielsen*), og jeg skal ikke gentage de Argumenter, han fremførte, og heller ikke, hvad der er fremført i andre Retninger i denne Sag. Det forekommer mig nemlig, at det, der blev udtalt af det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds var karakteristisk. Jeg mener nemlig, at denne Sag endnu i alt for høj Grad befinder sig paa Overvejelsernes Stadium til, at vi nu kunne træffe en Afgørelse i den. Jeg tror, at det vil gaa de fleste Medlemmer, som det gaar det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds, at de ville stemme efter den større eller mindre Tro, eller den større eller mindre Tvivl, de have til eller om denne Sag. I hvert Fald gælder det da mig, om ikke just i saa høj Grad, som det vistnok gælder for adskillige andre ærede Medlemmer. Jeg har nu allerede ved Sagens første Behandling fundet mit Ståde, men jeg ved, at adskillige ærede Kolleger, der gerne — hvad vi vel alle ville — ville handle saa godt, som de efter deres Overbevisning kunne, have staaet ret vakkende lige til dette Øjeblik, og vel gøre det endnu. Naar Afstemningen foregaar, vil den rimeligvis i meget væsentlig Grad falde ud, eftersom de enkelte Medlemmer have Tro eller Mangel paa Tro til Sagen, men jeg indrømmer selvfølgelig, at det er overordentlig vanskeligt for de Medlemmer, der ikke sidde inde med de fornødne Kundskaber til at dømme klart om denne Sag, at danne sig en paa virkelig grundig Overvejelse bygget Mening, men saa meget mere maatte det da fordres, at der skal gaa en lang Tid

til at overveje en Sag af saa stor Rækkevidde som denne. Det kan godt være, at ikke alene jeg, men ogsaa adskillige af dem, der nu i Aften, eller hvornaar Afstemningen falder, ville stemme Nej til dette Forslag, ville stemme for det, naar det kommer frem paa et senere Stadium. Jeg tvivler ikke om, at det vil gaa saaledes, og det vil være naturligt, at det gaar saaledes, eftersom Troen til og Kundskaben om Sagen vokser. Det drejer sig jo om et stort Beløb, og det i en Tid, hvor der netop er Mangel paa Midler, og hvor vi stadig høre, at vi skulle spare og tænke os om to Gange, før vi anvende endog ret ubetydelige Beløb.

Naar ogsaa jeg nu i de faa Argumenter, jeg vil fremsætte, maaske er paavirket af min Tro eller rettere af min Tvivl om Sagen, tænker jeg, at det vil finde Tilgivelse. Jeg tror, at jeg i saa Henseende er stillet omtrent paa samme Maade som de fleste af Tingets øvrige Medlemmer. Jeg tror for det første ikke paa de anstillede Beregningers Holdbarhed. Det er mig ikke muligt at forstaa den Argumentation, der i Form af Tal er fremsat fra Flertallets Side i Betænkningen. Jeg kan ikke læse Tallene igennem uden at faa det bestemte Indtryk, at man ogsaa hos det ærede Flertal befinder sig paa et Trosstandpunkt. Jeg synes, at det tydeligt fremgaar af dette anførte Tal, at Flertallet har set paa Forholdene gennem Fantasiens Kikkert. Det synes, som om Medlemmerne have set paa alle de Forhold, der tale til Gunst for Broen, gennem Kikkertens lille Glas, men paa Ulemperne ved at vende Kikkerten om, selvfølgelig ikke med Villie, bevares vel, de have blot taget fejl og faaet det brede Glas for Øjet. Ulemperne ere blevne saa uendelig smaa derved.

Jeg skal ikke gaa videre ind paa dette, men kun nævne enkelte Forhold, som jeg synes bør fremdrages. Det ærede Medlem for Horsens Landkreds har nævnt adskillige af dem. Naar man uden videre gaar ud fra, at de nuværende Færger ved Masnedø—Orehoved blive frigjorte, naar vi faa bygget Broen, er det ikke rigtigt. Det vil altid være nødvendigt, at mindst den ene Færge ligger der, og at Færgelejerne og Færgerne vedligeholdes, men naar det gøres gældende, at man har Brug for dem andre Steder, skal jeg indrømme, at det kan ogsaa nok være rigtigt. Jeg tror ikke, at man brænder de gode Færger op eller lægger dem til Side, men de andre Steder, hvor der er Færgefart —